

OTIOSŮV ZÁKON
Dítě pravděpodobně ví, že 99% školních vědomostí mu bude
v praktickém životě naprosto k ničemu.

Dodatek ing. Futilea
Ostatně, vzpomeňte si, kolikrát vám bylo v životě platné,
že umíte vyrábět zvířátka z kaštanů nebo že víte, jak je
vysoká Milešovka.

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY

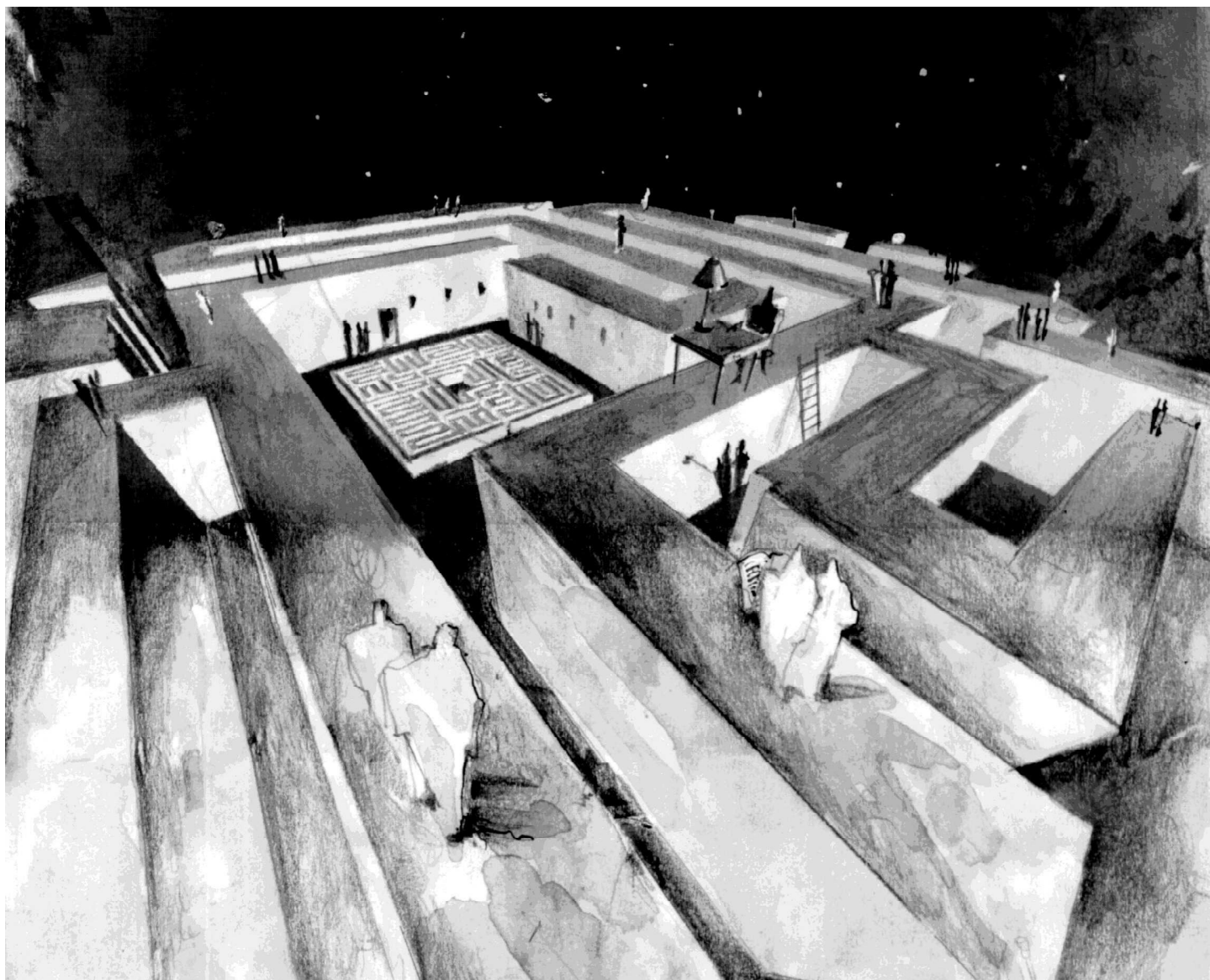
číslo - 4

ONE 22. 6. - 2001

úterý - 26. června 2001

TRUTNOV

004/

**Z MATĚJOVA
POKOJE**
1P/2ND

Dneska jsem klidný. Zábavná redakce
se vrátila do mého pokoje. Vypustil jsem tedy
veškeré starosti týkající se tohoto plátku
v trutnovských lesích. O podobnou věc se zřejmě

pokusili i Holandáni, kteří v lese ovšem zůstali.
Všichni jsme se uklidnili, když přišla těsně před
uzávěrkou zpráva (nyní již ne SOS, ale SMS),
DDS NEWS OD: - 0605708325 - DORUČENO
V 00.12: HOLANDANI SE PŘED PULNOCI
VYMOTALI Z LESA A VRATILI SE DO USVITU.
Celá záležitost byla okamžitě zpracována do
rubriky Bludný Holandán.
Všichni se díví, že jsem klidný jako beránek.

K večeru jsem si chvilku pohrával s myšlenkou
improvizované hudby na PET láhev, jistý J.P.
ovšem zarazil můj tvůrčí rozjezd. Jak to tak
vypadá, svůj talent v Trutnově nerozvinu.

Jeden z redaktorů byl, vraceje se autem
na ubytovnu, zajištěn policií. Musel dýchat!
Nemohl se policistům prokázat občanským
průkazem, nýbrž jen nějakým potvrzením. Všichni
víme, o jaké potvrzení se jedná.

NA KOBEREČKU

U

Otázky z dotazníku, jež dával svým přátelům v pařížských kavárnách Marcel Proust, jsme položili tentokrát člence lektorského sboru přehlídky dětských souborů

Marii Poesové (pracovnice České školní inspekce, členka odborné rady IPOS Artama)

Na který nejstarší okamžik svého života si vzpomene?

Když jsme s mamkou jezdili rychlíkem a museli jsme přestupovat mezi vagóny v jedoucím vlaku, měla jsem hrůzu, že se propadnu dolů mezi koleje.

Které své vlastnosti byste oželel(a)?

Někdy bych oželela přílišnou bojovnost.

Které povolání byste volil(a), kdyby vše bylo jen na Vás? (kdybyste nemohl(a) být tím, čím jste dnes?

Doktorkou nebo detektivem.

Která postava z historie je Vám inspirací, které si nejvíce ceníte a kterou byste vymazal(a)?

Žádnou bych nevymazala. Jinak mě vždy zajímal Jan Jesenius, ale neovlivnil mne.

Jaké mužské vlastnosti si vážíte?

Tolerance.

Jakou strategii volíte při průchodu labyrinty svého života?

Do všeho jdu s velkou vervou a energií, chci vše vybojovat za každou cenu a jsem málo taktická

Do jakých dveří nevstupujete?

Do příliš otevřených a vstřícných, protože mi to je podezřelé. Raději sama pootvírám.

- POSVÍTILI - JSME SI NA

... seminář C – Maska

Už od soboty není mezi účastníky letošní Dětské scény k přehlédnutí blondatá, krátce střižená, střapatá hlava usměvavé holandské lektorky Tatjany Brinkman. Její seminář věnovaný práci s maskou si užívá klidného azylu v sále kulturního domu Na Nivách. (pro pozorovatele, jež se předem ohlásil, ale zaspal, nebylo jednoduché azyl odkrýt. Nervózní bloudění bylo vykoupeno velmi příjemným zážitkem tříhodinové práce v mezinárodní skupině, jež se s Tatjanou vydala za tajemstvím masek).

Pozorovatel vstoupil do prostorného sálu (téměř po brookovsku „prázdný prostor“). Právě vrcholilo ranní zahřívání. Jak seminaristé vyzradili, jedná se o ustálený systém společných masáží, jež vedou k uvědomění si těla. Pozorovatel v se vřazuje do kruhu. Začíná práce se smyslovým vnímáním.

Pozorovatel ve dvojici s Maltankou Josette prochází gradovaně vystupňovanou řadou „slepáren“: 1. jeden ve dvojici má zavřené oči, druhý jej vede, uvědomujeme si vedení. 2. ten se zavřenýma očima vede vidoucího, vidoucí dává pozor na bezpečnost. 3. slepý jde po zvuku vidoucího. 4. vidoucí v pevném bezpečném držení probíhá se svým nevidoucím kolegou sálem (poznámka: velmi působivá náhražka kolotočových atrakcí, lochnesky apod.). Tatjana doporučuje nechat prostor hlasu, což zážitek posiluje. 5. vidoucí pevně chytí slepého zezadu za pas a hlasem nabízí prostor k běhu, nevidoucí sám běží prostorem, vidoucí má roli záchranné brzdy (ne vždy to vychází). Při dokončení každého cvičení jsou slepí vyzváni, aby si se zavřenýma očima uvědomili, kde se v prostoru nachází. Také jemným dotekem upozorňuje na uvolnění těla ze zbytečného napětí.

Následuje drobná relaxace, jíž je instrukcemi využito k soustředění na zvuky přicházející z nás, z místnosti, z města, země, planety a vesmíru. Meditační náboj potvrzovala instrukce: „Když se vám hlavou mihne nějaká myšlenka, poslechněte si ji jen tak trochu a nechte ji odplout“.

Po chvíli zklidnění a soustředění se proměňují dvojice. Jeden (vidoucí) nabízí do dlaně slepému různé materiály a povrchy, cílem není hádat, co je to, ale jaké to je. Stále jsme vedeni k emocionálnímu vnímání. V druhém kroku se dotekový vjem stává impulsem pro vzpomínky a asociace. Následuje přestávka, i tady jsme upomínání k udržení pozornosti k pocitům: „zkuste vnímat pocity a vjemy i při své kávě.“

Přestávka umožnila pozorovateli proniknout do práce semináře v předchozích dnech. Rytmus setkání se ustálil na ranním rozehrání, pak následuje série průpravných fyzických cvičení, jež mají za úkol aktivizovat fyzické možnosti v kombinaci se smyslovými vjemy (převádění barev do tělového jednání, modelování vlastního těla do modelíny apod.) a třetí část je věnována setkáním s maskami (začalo se s Lecoqovými neutrálními maskami). Jednotlivá průpravná cvičení se v práci s maskami pokaždé zúročují.

Také včera se po přestávce došlo na masky. Před návratem seminaristů do sálu Tatjana rozmístila masky larvy (viz. foto) do kruhu

uprostřed sálu. Každý si měl vybrat tu, jež jej nejvíc oslovila, zaujala, provokovala. Opět se pracuje ve dvojicích. Partner drží vybranou masku před tím, kdo si ji vybral. Z odstupu se vybraná maska posle jejích linií obkresluje. Nejdříve prstem, pak se do směru prstu zapojuje celé tělo, pak se kreslí celým tělem (poznámka pro místní: přes „světýlko“). Pak si partner masku nasadí a ten, kdo si ji vybral se pohybuje a sleduje, jak partner nesoucí jako figurant masku kopíruje nabízené pohyby. Je to šance vidět a vnímat možnosti vybrané masky. Teprve teď si lze vybranou masku nasadit a vyzkoušet si pohyby (partner teď bez masky nabízí svými zrcadlením zpětnou vazbu. Práce končí drobnými improvizacemi – rozpohybování masky. Tři seminaristé v prostoru a ostatní sledují. Tatjana každému věnuje drobnou reflexi („dávát důraz na tělo, nenechat se unést předvymyšlenou snahou o charakter, zapojovat celé tělo, najít si linii masky, kterou pak převést do linií pohybu, rytmu a tempa“) své repliky Tatjana doplňuje řadou až kočičích gest a pohybů.

Následuje závěrečný kruh a zadání úkolu: pozorně se rozhlížet a najít předmět, jež by mohl být maskou, ale nejde o to z předmětu tu masku nějak dovyrábět, je třeba pracovat s tím, jaký předmět je.

Je půl hodiny po poledni, venku svítí slunce a vane čerstvý příjemný vítr. Možná je to taková metafora možností další divadelní i dramatické práce, jež seminář Tatjany Brinkman svým účastníkům nabízí.

V masce pozorovatel C3

1. 004/ MMI
2. 28. 6. - 2001

!-ZACHYCENO-!

DNE ... 6.2001

Pokus o vázací rozhovor s lektorkou semináře Tatjanou Brinkman, holandskou herečkou a pedagožkou Hogeschool vor de Kunsten v Utrechtu.

Místo: Trutnov, foyer kina Vesmír
Čas: 15:47 – 17:05
Záznam pořídil: C3
Spolupráce: Petra Kunčíková (krycí jméno „Překladač“)

Tatjano, mohla byste se trochu představit, třeba jaké jste byla dítě a jaká byla vaše cesta k divadlu?

Byla jsem takové tiché dítě. Kolem mne naopak byli lidé dost hluční. Moje sestra byla taková průbojná, také mí rodiče, zvláště když se hádali, byli dost slyšet a tak jsem si našla svůj způsob, jak mezi nimi přežít. Mlčela jsem, ale abych na sebe upozornila, hrála jsem u nás doma mezi závěsy taková svá malá představení. Když se naši rozešli, zůstala jsem s tatínkem a ten si všimnul, že málo mluvím, jsem bez kamarádů. A tak mě přivedl do takového dětského divadelního studia. Měli jsme takového skvělého pana učitele, který nás dokázal opravdu zapálit. Třeba já jsem začala hodně číst. Četla jsem poezii, povídky, to mi hodně pomáhalo ve škole, tam jsem najednou začala být velmi úspěšná. Také jsem začala sama psát a dostala jsem i nějaké ceny na různých festivalech. Pak jsem se dokázala dostat na divadelní školu do Maastrichtu. Mám takovou schopnost udělat dojem silného, suverénního extroverta. Proto mě vzali, ale moc se mi tam nedařilo, za rok jsem musela přestoupit, zas na první dojem do Amsterdamu. I tam jsem měla trable, ale nakonec jsem dostudovala pedagogiku a scénografii. Myslím, že jsem to dokázala hlavně proto, že jsem divadlo skutečně chtěla dělat, že se umím zatnout a jít si za svým. I když mi někdy už Maastrichtu říkali, že se raději mám vdát a starat se o děti, nakonec jsem u divadla.

Vycházíte hodně z metodiky Jacquese Lecoqa, setkala jste se s ním?

Na naší škole jsme dříve učili jen tradičnímu způsobu herectví metodou

Stanislavského. Pak se škola vydala směrem širší nabídce současných postupů, směrem k fyzickému divadlu a také já jsem se vlastně musela učit znovu. Mohla jsem si vybrat, zda pojedu studovat do Paříže nebo do Bruselu. Vybrala jsem si raději Brusel, kde pracuje Lecoqův žák Luc de Smet, který Lecoqovy postupy dále tvořivě rozvíjí. Se samotným Lecoqem jsem se potkala již mnohokrát a jsou to krásná inspirativní setkání. U nás máme pro studenty řadu kursů, kam zveme výrazné osobnosti, a tak u nás učí nejen Lecoq a jeho žáci, ale také lidé od Grotowského, Boala a dalších.

Teď sama učíte na divadelní škole v Utrechtu, mohla byste přiblížit svou výuku?

Učím kurs základů herecké tvorby. Přichází ke mně studenti na začátku studia. Začínáme improvizacemi, na kterých ukazujeme studentům, že to, co děláme na divadle nejčastěji, zpravidla postupuje od myšlenky směrem k akci. Když to na nějaké úrovni zvládnou, řekneme jim, že by to mohlo být také jinak. Nabídneme vyjadřování přes tělo, aby se mohli soustředit právě na vyjadřovací možnosti těla. Aby to zvládli, nasazujeme jim v tuto chvíli neutrální masku. Ta umožňuje soustředění na tělo a vypuštění rozumu a jeho předsudků vůči tomu, co tělo chce vyjádřit. Cílem je připravit tělo do stavu: teď a tady.

Pak přichází práce s maskami – larvami. Další krok jsou masky barevné, barvy nabízejí zřetelnou inspiraci v commedii del arte. Barevné masky jsou hodné o energii v prostoru a o jejím výdeji. Poslední v této řadě je práce s klaunským červeným nosem. Tahle jednoduchá maska není, jak si většina lidí myslí, o legraci, ale červený nos žije jen v kontaktu s publikem a to je hlavní téma tohoto stupně práce s maskou. Když tímhle projdou naši studenti, měli by již disponovat dostatečným vědomím svého těla a jeho vlastních možností.

Co vám přináší práce v mezinárodních dílnách nebo práce v zahraničí?

Je to pro mne vždy nové a jedinečné, hodně ráda cestuji, poznávám nová místa a nové lidi a hodně mne zajímá, jak budou v mé práci lidé s jiným kulturním zázemím. Třeba dnes, když jsme dělali s doteky mém semináři, tak mne hodně překvapilo soustředění a zaujetí, najednou a celkem pro mne nečekaně, tam vznikla hodně zajímavá atmosféra s úžasně příjemnou energií. To jsem si užívala. A ještě jedna věc mě trochu překvapila, jak tady lidé chtějí dělat ta má cvičení správně. Jdou do to hodně zaujatě, ale jako by si stále kontrolovali, jestli je to tak správně. Jako tu bylo nějaké nucení ty věci povinně udělat a ještě správně. To může zbytečně při podobné práci trochu frustrovat. Ale některé věci ani žádnou správnou podobu nemají, prostě záleží na tom, jak je člověk cítí. To je něco, co je způsob mé práce, mé krédo.

A na závěr ještě, Taťano, na čem sama jako herečka teď pracujete?

Já teď nepracuji se žádným divadlem. Hodně cvičím na cello a chtěla bych vytvořit takovou koláž textů, hudby. Mělo by to být úplně autorské. A jak už jsem říkala, jsem schopná udělat všechno, pro co se rozhodnu.

KARTOTÉKA

DS 2001

!-ZACHYCENO-!

DNE ... 6.2001

DNE 22. 6. 2001

ODPOSLOUCHÁNO

....již z třetího diskusního klubu pro seminaristy DS

Moderátorka: Jiřina Lhotská
Místo: Malý sál MÚ
Přítomni: 13 seminaristů a J.P.: (během
diskuse vzrostl počet na 26)
1 moderátorka J.L.
1 Trutspektor D12
1 člen lektorského klubu J.V.
Průběh akce: poklidný
Reakce: povzbudivé
Čas: podle brožury viz. str. 12
Hodnocená představení:
Tom Sawyer
Za Ludmilou!
Když kdo má rád koho
Vlhkost vzduchu: v normě

Tom Sawyer Turnovské divadelní studio

V první řadě byla diskutována otázka adekvátnosti výběru předlohy k věku představitelů hlavních rolí, dvou starších chlapců, představitelů Toma a Hucky. Přítomní se shodli (nehlasovalo se), že v příběhu chlapci jednají a vystupují způsobem, který neodpovídá reálnému věku protagonistů je totiž vyšší. Navíc způsob hereckého projevu, směřující k psychologickému a realistickému herectví, byl v rozporu s hereckým projevem ostatních dětí. To kolidovalo s příběhem a tématem, o kterém se hrálo.

J.L. vedla debatu přítomných i ke způsobu dramatizace předlohy. Jedna z přítomných pravila, že by to mohla být poměrně dobrá rozhlasová hra. Všechny dramatické situace byly jen převyprávěny a ilustrovány.

Jelikož na začátku byla nastolena konvence realistického herectví, mohl divák právem očekávat i výběr totožných scénických prostředků. Bohužel, v takto časově poměrně rozsáhlé inscenaci nemohly pozornost a zaujetí diváků udržet jen světelné přechody. Většina diskutujících si samozřejmě všimla snahy o využití dvou praktikáblů, ale i zde šlo jen o náznaky.

Krátce se hovořilo i o zvukovém plánu tohoto divadelního představení, který nebyl příliš zdařilý.

Představení bylo hodnoceno poměrně kriticky, a to především v kontextu s ostatními dnešními inscenacemi. Mezi kladné části hodnocení patří především ocenění kultivovaného projevu dětí a jejich zaujetí pro věc.

Za Ludmilou! HOP-HOP ZUS Ostrov

Představení bylo velmi kladně přijato, bylo svěží a potěšilo většinu přítomných. V diskusi o využití loutek se seminaristé shodli na tom, že bylo funkční a posílilo metaforičnost celé inscenace. Princip přecházení z roviny loutkové do roviny, ve které hrají živí herci a vzájemné prolínání těchto rovin, mělo za následek i zjemnění, jinak poměrně drastického příběhu.

Mezi největší klady inscenace patřila

čistota stylizace, báječná práce se zvukovým plánem i choreografické řešení. Stylizační klíč byl důsledně využíván a i metráž odpovídala rozsahu Puškinova pohádkového příběhu, jež byl divákovi srozumitelně sdělen.

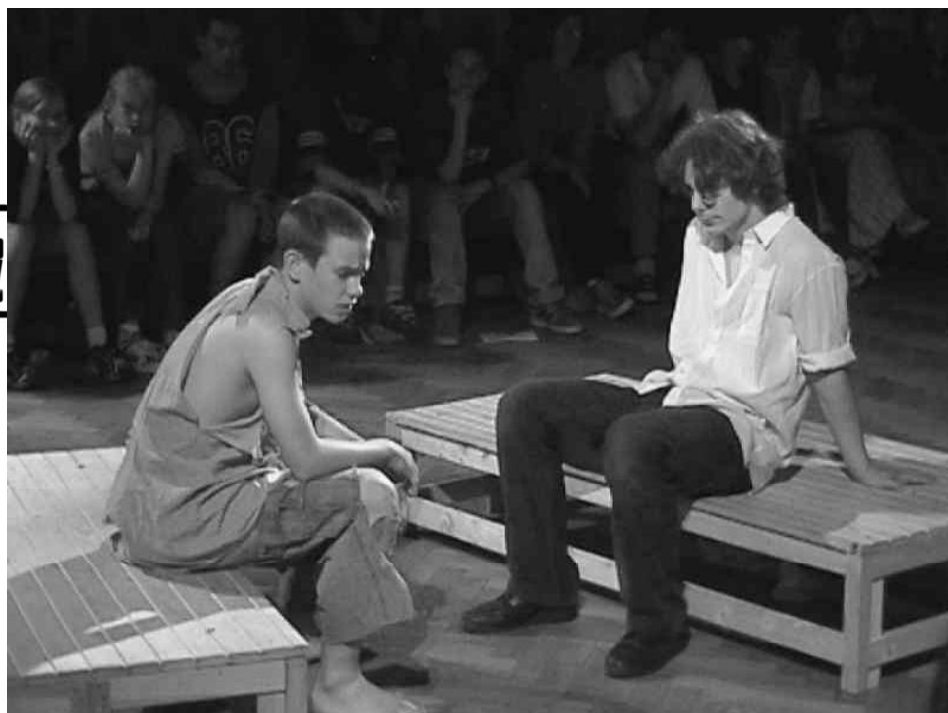
Poněkud byla zpochybněna přehlednost a jasnost odchodů hlavních postav z jeviště a někteří účastníci diskuse apelovali na důslednější práci s loutkou.

Když kdo má rád koho Dramatický kroužek Horní-Dolní

Klíčem téměř celého představení byla hra, která pomáhala velmi kultivovanému projevu dětí. Obsáhlá diskuse byla vedena o potřebnosti

seznamovat děti s folklórem a lidovou slovesností a bylo řečeno, že nešlo ani tak o folklór, ale o jeho interpretaci, neboť lidé, kteří se folklórem zabývají, považují za folklór jen to, co je původní a autentické. Byla pochválena práce s rekvizitou, muzikálnost dětí a celého představení a nakonec i práce s temporytmem. Některé scény (např. jízda kočárem) byly velmi imaginativní. Závěr vystoupení poněkud odstoupil od hry jako principu sdělení a práce s lidovými verši. Došlo k větší lyrizaci, která byla nad možností dětí. Takové zakončení však nebylo striktně odmítnuto, ale byl vysloven názor, že by postačilo závěrečnou část zkrátit

004/ MMI

Zaznamenal
Trutspektor D12

ODPOSLOUCHÁNO

...na diskusním klubu s vedoucími souborů

Místo: obvyklé (salónek ND)
Čas: 17. 21 - 19. 13
Počet osob: celkem 16
 (8 vedoucí souborů
 a doprovod, 4 členové
 lektorského sboru,
 2 tajemníci, 2 trutnspektři)
Omluveni: 1 lektor (J. Valenta
 - na diskusním klubu)
Počet diskutovaných představení: 3

Již tradičně zahájil rozpravu předseda lektorského sboru Jaroslav Dejl povzbudivými slovy. Tentokrát bylo úvodní slovo květnatější a rozsáhlejší a stejně jako včera a především přívětivé. V jeho závěru J. Dejl připomněl, že dnešní představení spojuje pokus zpracovat poměrně rozsáhlou předlohu. Celá debata byla věcná a dle potřeb konkrétní, místy až detailní. Míra hloubky pokusů o vhléd do představení byla závislá na dvou faktorech - plynoucím času a zájmu vedoucího o zevrubnější pohled. Obecně lze možná uvést, že větší plocha je věnována zpravidla první inscenaci v pořadí, zatímco ta poslední probíraná už je plynoucím časem tlačena rychleji k závěru. Schéma debaty bylo stejné jako v minulých případech - nejdříve promluvil vedoucí souborů o genezi inscenace a teprve poté se hovořilo o kladech a nejasnostech představení, slovo k představení bylo ukončeno krátkým shrnutím Jaroslava Dejla.

Tom Sawyer (Turnovské divadelní studio Turnov, vedoucí Petr Haken)

a) geneze představení

Na představení se začalo pracovat v minulém školním roce. Předcházela mu starší inscenace Bylo nás pět, která byla o prvních láskách. Část souboru se po této inscenaci obměnila a v další práci se prohlubovalo téma prvních lásek. Z toho pak logicky vyšel Tom Sawyer. První dramatizace byla rozsáhlejší, pro definitivní podobu inscenace se mnoho vybíralo. Klíčovým pro výběr motivů bylo téma lásky Toma a Becky a fakt, že vedoucí nechtl do rolí dospělých obsazovat děti - z toho důvodu rezignoval na Tomovy protihráče.

b) z rozhovoru o viděném

Inscenace je zpracována jako klasické činoherní divadlo. Tyto principy však zcela nefungovaly, jelikož dramatizace nenabízela skutečné situace, v nichž by se mohly projevit vztahy mezi postavami, ale ztrácela se ve vyprávění. Debata se točila též kolem věku postav, kolem změny bratrance na sestřenici. Vzhledem k tomu, že někteří aktéři byli starší než jejich postavy, přinášeli do hry jiné významy (např. již zmíněná sestřenice byla považována za tetu Polly, Tom působil dojmem protřelého svůdníka), což v prvních chvílích diváky zmátlo. Dalším tématem debaty bylo, proč je indián zaměněn za Roma, v chatě u řeky zůstává nadále černoch a Tom dává

Becky české perníkové srdce - čili kde se vlastně příběh odehrává. Tyto drobnosti soubor vzhledem k rozsahu představení neřešil, ale fakt je, že nevyhraněnost prostředí občas zavádí. Velká plocha byla věnována epizodě bloudění v jeskyních, která byla myšlena jako hlavní prostor pro vyjádření milostného citu mezi Tomem a Becky. To se beze zbytku nepodařilo, jelikož tato situace byla především o ohrožení života dětí, divák je proto jako milostnou dvojici nevnímá. Představení bylo ovlivněno tím, že nebylo možné zcela zatemnit sál a inscenace počítá se stíhly v naprosté tmě.

Velkým kladem představení bylo dobré soustředění, naslouchání partnerům, vnímání druhých a reakce na to, co se na jevišti děje. Inscenace Tom Sawyer je cenným pokusem o dramatizaci rozsáhlé předlohy. Hrací prostor je neobvyklý a velmi náročný na pohyb aktérů a tím jsou na ně kladeny velké nároky, s nimiž se vyrovnávají v mezích svých možností se ctí. Je jim tak nabízen zajímavý studijní materiál, se kterým se dá dál pracovat.

Za Ludmilou! (Hop-hop ZUŠ Ostrov, vedoucí Irena Konývková)

a) geneze představení

Poslední dvě inscenace souboru se týkala vážných témat (dětí, na které rodiče nemají čas, šikana) a členové souboru pro další práci chtěli odlehčenější téma. Dívky toužily po milostné tematice, chlapi po hrdinském motivu. Z několika nabízených předloh si nakonec děti zvolily Puškinova Ruslana a Ludmilu, vlastní Puškinův text však nikdy nečetly. Do poloviny listopadu se zabývaly situacemi z příběhu, jednotlivými motivy, postavami. Od počátku soubor pracoval s různým přineseným materiálem, s tyčemi, prkny, klacíky, až se nakonec došlo k loutkám. Zpočátku znamenaly spíše atributy postav. Teprve potom vznikl scénář, premiéra se konala 15.3., ale představení se stále ještě mění, podstatných změn doznalo naposledy ještě před třemi týdny. Jednou ze změn v poslední době je to, že loutky zavěšené na krku se z původních pouhých atributů stávají těly postav a „živáci“ jejich dušemi.

b) z rozhovoru o viděném

Představení znamenalo pro lektorský sbor velký skutečně divadelní zážitek. Obrovským kladem je to, že vyšlo z potřeb souboru, původní Puškinův námět přetavuje v jinou kvalitu, je zpracováno s nadsázkou, je dobře vystavěno, o čemž svědčí i to, že fungovalo v pro něj neregulérním prostoru (je určeno na malý prostor, v němž jsou diváci blízko).

Největší debatu vzbudilo použití loutek a jejich fungování. V těchto záležitostech bylo

zkoumáno mnoho detailů. Nezasvěcenému by se mohlo zdát, že je práce souboru podrobena ostré kritice, šlo však o hledání dalších možností a také o výklad některých motivů (Ruslanův přízrak, který vytvoří Černomor, aby mohl získat Ludmilu). Vedoucí sama shledala připomínky jako přínosné pro další práci na představení.

Představení Za Ludmilou! bylo plné energie, radosti z tvorby, bytí na jevišti a poctivé práce. Jako celek má vysokou estetickou kvalitu ve všech jeho složkách. Obzvláště byla oceněna funkční scénografie a vysoká hudební úroveň představením. Značnou pozornost si zaslouží i způsob převedení původní předlohy v jiný, fungující scénický tvar plný fantazie, který dobře plní potřeby a cíle souboru i nároky diváka.

Když kdo má rád koho (Horní - Dolní, dramatický soubor ZŠ Sloupnice, vedoucí Eva Sychrová)

a) geneze představení

Soubor tvoří 20 dětí z obcí Horní a Dolní Sloupnice ve věku 3. - 9. třída. Vznikl v minulém školním roce, prvním představením byl Čelakovského Toman a lesní panna. V něm byl řešen problém zrady v lásce, letos zůstala tématem láska též, ale v textech lidové poezie a v různých podobách. Materiál inscenace byl použit ze známé sbírky K. Plicky - Český rok. Důležitou složkou bylo použití lidových písní, děti na začátku školního roku zpěv nezvládaly, a proto krom souborových zkoušek absolvovaly i individuální pěveckou přípravu. Premiéra se konala 24.3. 2001.

b) z rozhovoru o viděném

Výsledek práce souboru ZŠ Sloupnice byl velmi sympatický, došlo k zajímavému setkání s lidovou poezií ve tvaru, který odpovídal možnostem dětí a jejich vedoucích. Vzniklo několik pěkných a působivých jevištních obrazů (např. kočí).

Představení jako by bylo rozloženo na dvě poloviny. První obsahovala výraznější epické texty a dobře pracovala s chlapci jako s „mužským“ elementem. Druhá měla lyrickou polohu a individualita chlapců se v ní ztrácela. Diskutovalo se o použitím kostýmním prvku - červených, bílých a modrých sukních. Jejich výběr byl motivován symbolikou některých obrazů (bílá - koně, modrá - řeka, červená - láska).

Důležitou složkou tohoto kultivovaného produktu byla i hudba. Velmi sympatický byl empatický klavír - neválcovav zpěv, ale pomáhal mu. Celé představení má pevný tvar a řád a zároveň působí spontánně. Tento kus potvrdil staré známé rčení, že v jednoduchosti je síla.

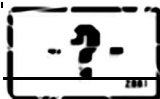
Trutnspektor D7

P R Ů V A N

č.4

vstup starším 18-ti let a zákazán

Kdo byl kdo?

Větrovka

Větrovka po použití, aneb pocitý jednoho z protagonistů představení Tom Sawyer.

Přímá řeč vede z úst Michala Samira, animovaná obličejová část jest jeho autoportrétem.

Hráli jsme dopoledne pro školy a odpoledne jako festivalové představení.

Dopoledne: Byli tam lidi starý jako my, líbilo se jim, že jsme ve stejném věku. Problém měli s hrou samotnou, nějak jí nevzali, rušili.

Odpoledne – Zatím asi nejpovedenější představení. Hráli jsme ho asi osmkrát. Bylo to úplně úžasný, publikum bylo divadelní, hrálo se nám strašně dobře. Každopádně se nám líbilo, že obě představení byly natřískaný lidma. Jestli budeme na představení dál pracovat? Budeme asi vylepšovat chyby, který nám porotci řeknou, ale nějaký zásadní změny asi nebudou.

Turnovské divadelní studio

Většina z nás, které jste viděli v pondělí, je ze základní školy a gymnázia v Turnově. Sem do Trutnova jsme se probojovali z Nového Boru. Jsme nástupci velkých turnovských divadelníků (Kubaš, Christov, Folprechtová, Vojtíšková) a máme ještě dost práce na svém hereckém projevu. Každý z nás se snaží zlepšovat, co se dá, v několika dalších představeních. A Trutnov považujeme za jednu z našich met k cestě k divadlu.

Hrál co:

Mark Twain - Rom Sawyer, Huckleberry Finn. Díla, která oslovila nás i celé generace. A právě Dobrodružství Toma Sawyera je román, který přenášíme na divadelní prkna. Jak se nám to povedlo, posuďte sami, můžeme však na příští rok slíbit pokračování – ano – Huckleberry Finna

Pod vedením postavy jménem:

Petr Haken

Petru Hakenovi, profesorovi výtvarných věd na gymnáziu Turnov se v posledních letech podařilo okolo sebe vytvořit partu, která má o divadlo zájem. Jako vedoucí Turnovského divadelního studia se, ať už jakkoli, podílí prakticky na všech představeních. I když se stává, že s ním někdy všichni nesouhlasíme, jeho práce (zábava) je účelná.

Klimatizace pocitů diváků z první řady (nejmladších členů Dětského divadelního souboru TY – JÁ – TR – CO?, Praha) po představení nazvaném Strašidla a krásné panny aneb vyprávění čtvrté v provedení čtvrté.

Výborný!!! To se nám líbilo ze všech představení nejvíc. Bylo to komický. Srandovní a hrozně hezký provedení. Nejlepší bylo, jak „Magda“ kecala...dřmolila...mlela pantem. Líbilo se mi, že to nebyl jednotlivý příběh třeba jenom o Růžence....Prostě vyprávěli. „Vemte to ještě jednou, nestíhám převlekat!“...Ten kluk nádherně sípal...Já má úplně rudý ruce od tleskání...

Vichry z holandsko českých pohoří a dílem z dílen

Sepsáno s dětmi z Jirkova, které v pondělí absolvovaly dětskou dílnu:

Bomba! Chodím na němčinu, ne na angličtinu, ale rozuměl jsem jim dobře. Naučili nás různé hry, dělali jsme scénky, které jsme nakonec hráli. Byli jsme ve dvou skupinách. Poznali jsme jména těch druhých. Nejlepší bylo, že jsme si rozuměli. Lektori byli přátelský.

Byli jsme ve dvou skupinách. Nejdřív jsme dělali různé zvuky, pak jsme říkali, co si představujeme. Tereza řekla, že Dům hrůzy a tak jsme s ním dál pracovali. Vznikly různé obludy....Mě nejvíc zaujalo „zpívání v buši“.

fotografie z představení

Dokonale vyvětráno

Aneb okluzní průlet skrze pondělní představení s dětmi z Jirkova, 2. základní školy.

1) Tom Sawyer – Turnovské divadelní studio

Napínavý, hezký. Docela dobrý, dobře vypracovaný (i svaly), pěkně osvětlené, atmosféra. Z jedné věci dokázali udělat věcí víc – postele, ploty. Co by mohli zlepšit? Asi nic, akorát zvuk z rádia řval strašně do uší.

2) Za Ludmilou! – HOP-HOP ZUŠ

Ostrov

Moc se nám to všem líbilo, na tom jsme se shodli...Mě se to moc nelíbilo. Dobrý byl nápad s loutkami – člověk hrál se sebou i s loutkou. Bezvadná byla hudba. Nejvíc nás zaujalo utrnutí vousů Černomorovi, utrnutí hlavy Ruslanovi, a ten...Černozem, jeho trojúhelníková hlava. Možná by bylo dobré větší pódium a silnější hudba.

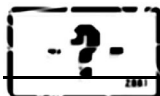
3) Když kdo má rád koho – Horní-

Dolní, dramatický kroužek ZŠ Sloupnice Dobrý! To bylo asi nejlepší dnešní představení. Ale úplně nejhezčí bylo Momo. Z tohoto představení se mi nejvíc líbilo, jak zpívala ta malá holčička. Hezké bylo, že všichni lidi byli pořád na podiu, nikam neodcházeli....To, jakým způsobem vytvořili kočár... Moc se mi nelíbil sedlák, mohl se tvářit líp... Hrající děti si mezi sebou povídaly...Mě se líbilo, jak na konci spadlo to klubičko dolů z pódia...že klubička byla jablka, zlato, kila...že sedlák vážil 400 a nevěsta jenom pět liber.

P R Ů V A N

č.4

vstup starším 18-ti let zakázán

Kdo je kdo?

Literární dramatický soubor
KLATOVY

Dámská jízdá

Dramatik pro nás není jen nauka
o základních dramatických režii, práci s holkou
a práci s klety, ale hlavně o skutečném
mezi klámskými jsme sami sebou.

Naším vidoucím jsou naše dvě
klíčové melodické "slamka a Evima",
které nám ukazuje jak v životě měšlapal
a kláta do kyma.

Kdo chce poznat náš dramatik o holkou
víc, sedíme ho první na naše písemné
dopisovné i odpisovné předsedavíme

"Celé léto v jediném dni".

Rejda

Mishalika

Lučka

Renča

Lenka

Majda

Machalika

Zamě

Danča

Samburka

Ančka

ZUS J. Kličky Klatovy

/Celé léto v jediném dni, úterý kino/

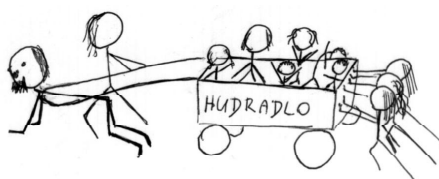
To jsme my:

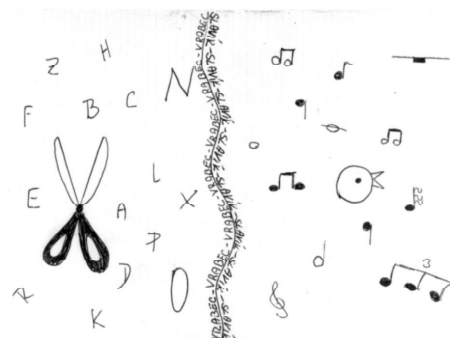
SOUBOR CO?!

DDS TY-JÁ-TR-CO?! DDM Praha 7

/Kniha džunglí, úterý ND/

Divadlo Hudradlo Zliv - 3.- 4. oddíl pod
vedením /obrázek vlevo/ hrájí /obrázek
vpravo/ představení O vrabci s ustřiženým
jazykem /úterý kino/ a Slavík /středa kino/

Tlaková výše

anketa:

Proč se lidi vůbec zabývají divadlem?

Šestero odpovědí zachycených ve větrném mlýnu – tj. mezi soubory:

Pro pobavení

Pro poznávání věcí, které se jinak v životě poznat nedají

Určitě se tím člověk něco přiučí

Může mu to hodně dát do života

Lidi to dělají pro sebe, i pro diváky

Myslí, že tím dělají dobrou věc a že něco divákovi dají

B.I.B.L.I.O.V.A.K

Bibliovak = jakýkoliv vak, sak, taška nebo batoh či jiné zavazadlo, jež nese alespoň jednu knihu. *Bibliovak se rodí zpravidla cestou mezi regály knihkupectví.*

Dosud jsme v Bibliovaku nabízeli klasické guttenbergovské knihy. Od této chvíle je vše jinak. Dnes vám nabízíme praktickou pomůcku každého moderního člověka. Encyklopedii Diderot v elektronické podobě. V malé vkusné omyvatelné krabičce s obrázky takových celebrit, jako je Napoleon Bonaparte, Albert Einstein, Bill Clinton či Dáma s hranostajem, se skrývá obrovské množství informací. Encyklopedie Diderot nabízí 125 tisíc odkazů z 39 oborů, 7 300 převážně barevných obrázků, 5300 fotografií a ilustrací, 300 tabulek, 380 grafů a schémat, 320 barevných map, 230 orientačních mapek, 370 zvukových ukázek, kalendář svátků a výročí, zábavné animace a interaktivní mapy a 200 otázek utříděných do 7 oborů.

Elektronická verze Encyklopedie Diderot má oproti jiným encyklopediím nespornou výhodu. Pořídíte-li si za směšnou finanční částku její základní verzi a zaregistrujete-li si licenci u autorů projektu, budete každým rokem získávat aktualizovaná data.

Pro práci s touto encyklopedií si můžete zvolit různé postupy. Elektronické uspořádání umožňuje pracovat s nabídkou všech hesel, nebo s nabídkami oborových encyklopedií, nebo s biografickým slovníkem. Nabídka je vždy řazena abecedně. Jednotlivá hesla přináší stručné, srozumitelné, avšak zásadní informace ze všech oblastí lidského poznání. Rozsah informací je obohacen o některá témata zatím v českých encyklopediích opomíjená. Nově jsou uvedena například hesla z oblasti ekologie, sci-fi, pop music, esoteriky, astrologie, rozšířen je objem hesel z dějiny kultury neevropských zemí, zvláště z orientu, ale i hesel z filosofie, politologie, práva, knihovnictví a religionistiky. Rovněž další obory jsou rozšířeny o řadu hesel tak, aby odpovídaly požadavkům současného člověka na informace. Data zpracovávali odborníci z předních vědeckých a pedagogických pracovišť. Namátkou vybíráme naše oblíbené: Milan Buben (heraldik), Tomáš Durdík (historik), Olga Zelinková (původně učitelka, dnes propagátorka montessoriovské školy), Petr Zemánek (kastelán hradu Žebrák a Točník). No, nekupte to!

NAŘÍZENÍ
TRUTSPEKTORÁTU

KLIDNÉ SNY!

Č.J. MM-21-28-06-01

J.A. Komenský - Labyrint světa a ráj srdce

Čtení čtvrté

Kapitola X. - Poutník stav učených prohlédá;

nejprv veřejně

část třetí

...! pohledím, a aj, někteří tu velmi lakotně s tím zacházejí, pořád, co jim k rukám přišlo, do sebe cpajíce. Na něž pilněji hledě, nevidím nic, aby jim barvy, neb těla, neb tuku přibývalo, kromě samého břicha odutí a rozecpání: a vidím, že co do sebe nacpali, zase to vrchem i spodem nezažité lezlo. Někteří z těch takových i v závrat upadali a s smyslem se pomíjeli; někteří od toho bledli, schli i mřeli. Což jiní vidouc, na ně sobě ukazovali, a jak nebezpečno s knihami (nebo tak krabicím těm říkali) zacházeti, sobě vypravovali; někteří prchali pryč; jiní jen opatrně s nimi zacházeli, napomínali se. Protož toho dovnitř nepřijímali, než zpědu i zadu pytlíků a mošen sobě navěsíc, do těch ty škatule (nejvíc, na kterých napsáno viděli Vokabulář, Dikcionář, Lexicon, Promptuarium, Florilegium, Loci communes, Postille, Konkordanci, Herbář etc., každý jak k své věci soudil) cpali: a ty nosíc, když co promluvíti neb napsati bylo, z kapsí vytahovali a odtud do ust a péra brali. Já znamenaje to, řekl sem: „Tito tuším v kapsích umění nosí?“ Odpověděl tlumočník: „Memoriae subsidia (Podpory paměti); čis neslychal?“ Slyšel sem pak od některých ten způsob chváliti, že ti pry jen uznané věci vynášejí. A můžet býti: než já sem jiné tu nepohodlí znamenal. Příhodilo se při mé přítomnosti, že někteří své škatule roztrousili, a některým, když jich odožili, oheň vzňav se opálil. Ach, jakého tu běhání, rukama lomení, nařkání, o pomoc volání! nechtěl žádný po tu chlíi víc disputovati, psáti, kázati; než zvěsa hlavu chodil, choulil se, rděl, u koho věděl, prosbou i penězi zase nádobíčko shledávaje: ježto, kteří vnitř zachystáníčko měli, takové příhody ne tak se báli.

Já mezitím opět jiné spatřím, kteříž ani ne do kapsí sobě škatule dávali, než nosili do pokojíků kamsi: za nimiž vejda, vidím, ani pěkná na ně pouzdra strojí, rozličnými barvami líčí, někteří i stříbrem a zlatem obkládají, do polic pořádají a zase vytahují na ně hledí; pak zase skládají a rozkládají, přistupující a odstupující, sobě i jiným, jak to pěkně stojí, ukazují, vše povrchu; někteří také časem na titule, aby jmenovati uměli, nazírali. I dím: „Co pak tito laškují?“ Odpoví tlumočník: „Milý brachu, pěkná věc jest pěknou mítio bibliotéku.“ „I když se ji nevyužívá?“ dím já. A on: „I ti, kdož biblioteky milují, mezi učené se počítají.“ Já sobě na mysli: „Jakožto někdo kladiv a klíští hromady máje, a k čemu jich užívati nevěda, mezi kováře.“ Říci však toho, abych sobě něco neutříl, nesměl sem.

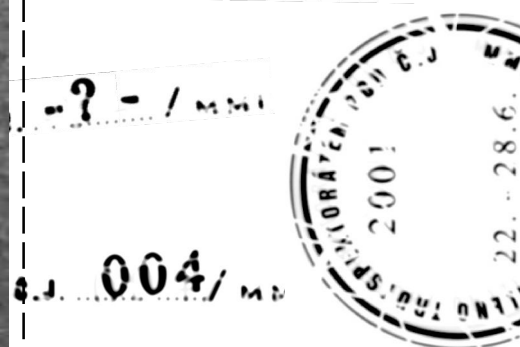

„Vikervauerovy dveře. Dveře, do nichž každý nevstoupí. Kdo se toho odváží, vychází ven zcela změněn. V jeho očích leskne se ... Seznámil jsem se s Vikervauerem před dvěma léty. Působil na mě jako tichý, nevýrazný tvor. O tom, co se odehrává v jeho domě, jsem v té době nic netušil. Nevěděl jsem, jak nakládá s těmi, kteří se odhodlají a zmáčknou tu magickou kliku. Vzpomínám si na stařenu, která jej pravidelně navštěvovala. V Trutnově jí neřekl nikdo jinak, než **stoletá nevěsta**. Vědělo se o ní, že si nikdy nerozčesala účes, který jí matka vytvořila na hlavě ve svatební den. Několikrát se setkala s Vikervauerem a...”

Vikervauer. Nikdo o něm nahlas nemluví. Včera jsem se rozhodl, že k němu zajdu.

22. 6. - 2001

003 / MMI

Na tomto místě bychom vám rádi nabídli trochu, třeba pedagogické, inspirace z bohaté studnice současné pedagogické literatury. Lze tento koutek brát jako možná osvěžení, možná jen jako ukázkou toho, jak se o podobných věcech, o něž i nám při našem "dramatickém" snažení jde, přemýšlí v jiných souvislostech. Tentokrát nabízíme pohled německých sociálních pedagogů.

Horst Belz a Marco Siegrist
Klíčové kompetence a jejich rozvíjení
(Východiska, metody, cvičení a hry)

„Klíčové kompetence představují soubor znalostí dovedností a postojů, které přesahují konkrétní oborové poznatky a umožňují jejich efektivní využití. Tyto kompetence jsou požadovány pro téměř všechna pracovní zařazení a umožní člověku, aby správně využíval a dále rozšiřoval své konkrétní dovednosti a znalosti, zaměřené na určitý obor. Proto se klíčové kompetence staly i základem oficiálního programu reformy českého školství.“

Vstup třetí

6. - 2001

Zásady kooperace

Kooperací se rozumí:
Schopnost více osob
- sledovat společný cíl

- zaměřit na něj své jednání
- účelně se k němu přibližovat.

Připravenost všech uplatnit schopnosti a dovednosti jednotlivců v řešení.

Faktory, které usnadňují kooperaci:

- Přiměřená velikost skupiny
- Zevrubná definice problému
- Přesná definice cíle
- Tvořivé metody hledání nápadů
- Účinné metody ověřování různých řešení
- Rozhodování, do nichž se pokud možno zapojí všichni účastníci
- Efektivní metody uskutečňování dohodnutých závěrů
- Jasně určené odpovědnosti každého jednotlivce
- Demokratický styl řízení vedoucího

Deset zlatých pravidel úspěšné kooperace

1. Můj základní postoj je: „Já jsem O.K., ty jsi O.K.“ (Erik Berne)
2. Každý má určité představy, které musí umět nabídnout, protože jsou důležité.
3. Každý má zcela speciální schopnosti, které jsou pro tým užitečné.
4. Každý je odpovědný za to, co dělá, ale také za to, co nedělá. (Voltaire)
5. Respektuji mínění druhých.
6. Nikdy nepouštím ze zřetele cíl.
7. Čím více souhlasím s prací ostatních, tím lepší bude výkon skupiny.
8. Tvořivost je lepší než jednokolejnost.
9. Konflikty, jsou-li produktivně urovnány, podporují výsledky skupiny.
10. Svět má hádanky, ale má stejně tolik řešení - stokrát krásnějších než hádanky. (Martin Liechti)

Nauč se z teorie všechno, co můžeš, ale tváří v tvář druhému člověku na učebnici zapomeň. (C.G. Jung)

201
OBSTÁHNĚTE

**OPRAVNĚNÍ
K VEDENÍ**

004/ MMI

DNE ... 6.2001

DNE 22. 28. 6. - 2001

TRUTSPEKTORÁT
SCHVÁLENO

Příjmení:	Rýgrová
Jméno:	Zina
Vlasy:	tmavší, jeden šedivý vlas
Barva očí:	zelená - zelenošedá
Barva stěn koupelny:	světle hnědá (ozn. kůže)
Oblíbená barva ponožek:	podle dalšího oblečení
Oblíbený drahý kov:	nemám (ale určitě ne zlato)
Uzvedne do výše 1 m hmotnost:	pytel cementu (snad) zvládnou
Za 24 hodin ujde:	při Dětské scéně opravdu hodně
Večeře pro dva za 55 Kč:	opečené plátky vepřového masa s pikantním kořením a dobrý chleba (doporučuji červenokostelecký)

Vydal: Trutspektorát 26.6.01

.. 6. - 2001

TAJNÉ

Z ARCHIVU

202
OBSTÁHNĚTE

**OPRAVNĚNÍ
K VEDENÍ**

DNE ... 6.2001

DNE 22. 28. 6. - 2001

PROVĚŘENO

Příjmení:	Fibír
Jméno:	Zdeněk
Vlasy:	zatím jsou
Barva očí:	modré
Barva stěn koupelny:	černobílá
Oblíbená barva ponožek:	černá
Oblíbený drahý kov:	drahé kovy jsem si zatím neoblíbil
Uzvedne do výše 1 m hmotnost:	50 kg
Za 24 hodin ujde:	nikdy jsem si nedal krokometr
Večeře pro dva za 55 Kč:	brambory na loupáčku

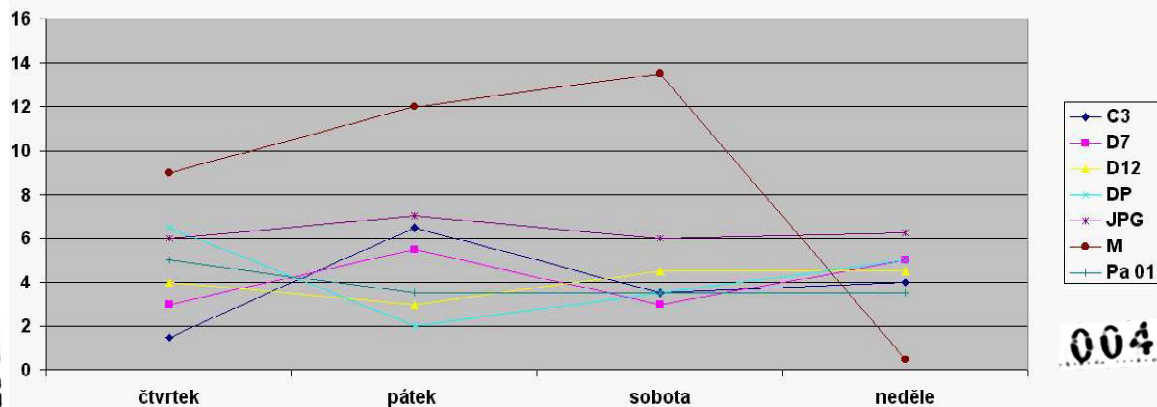
Vydal: Trutspektorát 26.6.01

TAJNÉ

Z ARCHIVU

REDAKČNÍ
GRAF
SPÁNKOVÉ
AKTIVITY

004/ MMI

úterý - 26. června

!-ZACHYČENO

Je mojí vlasti hradba ghett

/RS Ěapka ZŠ Znojmo, 24.6./

REFERENCE

. 6. - 2001

**Výroční zpráva z diskuse
se zahraničními účastníky přehlídky
DS 2001**

25.6. 2001, pondělí

Dnes večer, po přepesře bohatém a plném hereckém koncertě Dětského studia divadla Dagmar v Karlových Varech v sále ZUŠ, se uskutečnilo setkání se vzácnými hosty z ciziny. Asi nejexotičtěji působí Frank Katoola, také Malt'an John Suda a Josette Ciappara. Dalšími účastníky byli Irka Sile Ni Bhroin a domestikovaný Kanadán Ewan Mc Laren. Co jedině dnes večer opravdu nevyšlo? Holandská lektotka Tatjana Brinkman ze Školy umění v Utrechtu nedorazila... Odpočívala s nevolností po klasické české zmrzlině - čokoláda-vanilka (ani prý fernet ji během večera nepostavil na nohy, zkrátka nedorazila), zatímco její studenti v době setkání ještě bloudili trutnovskými lesy.

Setkání moderoval Jakub Hulák. Nejdříve se každý cizinec představil - mluvil o sobě, o své práci, o své tvorbě, o svém životě, o vztahu k Čechám. Celé vyprávění bylo moc příjemné, v kosmopolitní náladě a anglicko-českém znění. Také s pokorou a jemným humorem.

Dalším tématem hovoru byla otázka, jakým způsobem ta která země pořádá divadelní přehlídky. Např. v Ugandě je každoročně pořádán festival divadla, hudby a tance. Začíná na vesnicích, postupně přejde na úroveň národní přehlídky a posléze mezinárodní přehlídky za účasti dalších afrických zemí, USA, Rakouska a dalších.

Celé setkání trvalo asi dvě hodiny a odnesla jsem si z něj tyto zajímavé informace:

Frank se ve své práci soustřeďuje na děti z ulice, dětských domovů, ale též na talentované děti. Tvrdí, že proces divadelní tvorby je pro dítě důležitý, neboť mu přináší sílu. Je nutné vždy pracovat s dětským úhlem pohledu - totéž poznal v Trutnově a doufá, že to funguje. Typickým znakem ugandského divadla je kritika všech vrstev společnosti. Franka zajímalo, zda je to u nás obdobné. J. Provazník připomněl důležitou roli českého divadla před sametovou revolucí (Topol, Havel, Kohout).

Ewan McLaren přiznal, že je fascinován českou kulturou. Velmi ocenil velké množství autorských inscenací zde v Trutnově a vyprávěl o tom, že v Kanadě se takřka výhradně pracuje na již hotových scénářích jednoaktovek a vlastní autorský podíl režiséra je minimální. Porovnal též stručně francouzsko-kanadskou a anglicko-kanadskou divadelní kulturu.

Malt'an John Suda řekl: „Nerad mluvím vážně, ale rád dělám věci vážně. Rád se směju, ale teď vás rozpláču. Učím totiž už 30 let.“ Učí, protože mu to umožňuje být hercem. Tato slova rozslzela Franka Katoolu, který vytáhl ze svého handmade oděvu bílý kapesník a otíral si čokoládový obličej. John na to zareagoval: „Byl bych raději, aby se lidé smáli, když mluvím.“ Pak poděkoval za možnost pobývat v Čechách a za možnost setkání s krásnými lidmi. Uzavřel slovy: „To, co jsem si o této zemi myslel, je skutečně neporovnatelné s tím, jaké to tady je. Děkuji.“

zápis provedla
externí spolupracovnice redakce Petra

. 6. - 2001

Strašidla a krásné panny

/Studio Divadla Dagmar Karlovy Vary, 25.6./

- ? -

?

SOUTĚŽ

CO DNES A CO ZÍTRA

ČTĚTE

SOUTĚŽ

KONTAKT: REDAKCE DENÍKU DĚTSKÉ SCÉNY, TRUTNOV

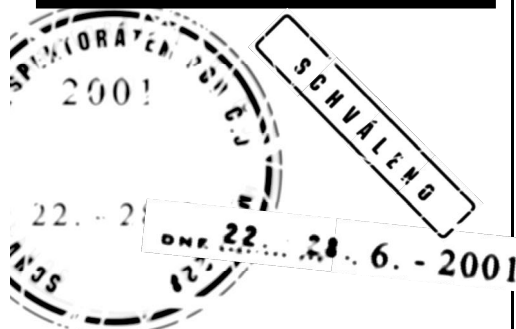
Každé správné slavné město má svůj městský znak, zpravidla používaný již od dob středověku. Taktéž i Trutnov. Jeho znak souvisí se symbolikou opevněných měst a se starou, tzv. erbovní, pověstí. Při procházkách po městě můžete narazit na zobrazení městského znaku mnohokrát, a proto nebude těžké si jej dobře prohlédnout.

Otázka dne zní:

Popište znak města Trutnova. Jak se jmenoval bájný hrdina, který porazil dle starých pověstí zlou potvuru?

Odpovědi na tyto otázky noste do redakce či vložte do redakční schránky!! Knihy se na vás těší!

Správná odpověď z minulého čísla zní: Sloup na náměstí je zasvěcen Nejsvětější trojici. Vystavět ho nechal trutnovský občan Najdík. Zvětšené číslice v latinském nápisu na sloupu udávají letopočet 1704.

Stávkový výbor – místní odbočka Formace Solidarność se výrazně distancuje od informací uvedených psem Matějem v minulém vydání Deníku dětské scény. „Dobře si uvědomujeme, že decentní docent, profesí profesor, Josef Valenta není žena, natož pak členka lektorského sboru sólové recitace,“ uvedl rozhorleně šéfredaktor redakce, ve stávkovém výboru zván Křištof. „Rovněž Irina Ulrichová nebyla členkou tohoto sboru. Tímto se oběma „nečlenkám“ omlouváme,“ zakončil Křištof.

Legenda:

SLŠ – Střední lesnická škola
MěÚ – Městský úřad
ND – Národní dům
Kino – kino
ZUŠ – Základní umělecká škola

úterý 26. 6. 2001

7.30 - 8.15	snídaně - soubory, seminaristé	
8.30 - 12.30	dětská dílna (soubory)	- I - II
	semináře pro dospělé	
	= seminář A	ZUŠ-1
	= seminář B	ZUŠ-2
	= seminář C	ND-1
	= seminář D	! ZŠ-TS
9.00 - 11.30	4. blok vystoupení souborů představení pro veřejnost (viz odpolední blok)	Nivy
12.30 - 13.45	oběd - soubory, seminaristé	ZUŠ-D
14.00 - 16.30	4. blok vystoupení souborů	ND/ kino
	* Kniha džunglí	ND
	DDS TY-JÁ-TR-CO?!	DDM Praha 7
	* Celé léto v jediném dni	kino
	ZUŠ J. Kličky Klatovy	
	* O vrabci s ustríženým jazykem	kino
	Divadlo Hudradlo Zliv - 3. oddíl	
17.00 - 18.45	diskusní klub pro seminaristy	! Nivy
17.00 - 18.45	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů	ND-S
18.45 - 20.00	večeře - soubory, seminaristé	
20.15	večerní představení	kino
	* Havrane z kamene	
	ZUŠ (Žerotín) Olomouc	

středa 27. 6. 2001

7.30 - 8.15	snídaně - soubory, seminaristé	
8.30 - 12.30	dětská dílna (soubory)	- I - II
	semináře pro dospělé	
	= seminář A	ND-1
	= seminář B	MěÚ
	= seminář C	Nivy
	= seminář D	ZUŠ-D
9.00 - 11.30	5. blok vystoupení souborů představení pro veřejnost (viz odpolední blok)	ND/ kino
12.30 - 13.45	oběd - soubory, seminaristé	
14.00 - 16.30	5. blok vystoupení souborů	ND
	* Oskarky	kino
	Vrtule, 3. ZŠ Slaný	
	* Slavík	kino
	Divadlo Hudradlo Zliv - 4. oddíl	
	* Hebe, hebe, hebere	kino
	DdDd ZUŠ Děčín	
17.00 - 18.45	diskusní klub pro seminaristy	MěÚ
17.00 - 18.45	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů	ND-S
18.45 - 20.00	večeře - soubory, seminaristé	
20.15	večerní představení ND	
	* Černošská pohádka	
	Divadlo Drak Hradec Králové	

Deník dětské scény - Trutnov 2001. Číslo 3.

Redakce: Roman Černík, Iva Dvořáková, Anička Trčková, Zdeněk Dlabol, Pavel Kocych. Foto: Zdeněk Fibír. Tisk: Ofset Úpice. Redakce sídlí v Národním domě. Uzávěrka: 26.6.2001 v 2.20. Vychází 26.6.2001 v 12.00. Náklad - 300ks.

